

Menu

Støt POV

- og få Stefan Zweigs *'Stjerne- stunder'*

Støt POV's arbejde som uafhængigt medie og modtag e-bøger,
invitationer til POV Talks, medlemsbrev m.m.

Turbine

25 kr./md. →

50 kr./md. →

100 kr./md. →

---

pov. INTERNATIONAL

NYE STEMME, SYNSPUNKTER OG JOURNALISTIK - ONLINE HVER DAG - UGEBREV HVER FREDAG

“Sære Tieder”: H.C. Andersen går igen – nu med mundbind

Publiceret 19/06/2020 i Kultur/Bøger
af **Simon Lund Petersen**

BØGER // ANMELDELSE – Hvad gør en digter, når corona-isolationen stiger ham til hovedet? Skriver en karantænedagbog, naturligvis! Harald Voetmanns H.C. Andersen-fantasi er dog alt andet end en ordinær én af slagsen, og gudskelov for det.

Det kunne ligne et vaskeægte eventyr, og er det da på sin vis også. Harald Voetmann har begået en ustyrlig morsom pastiche og rablende genopstandelseshistorie, der blæser liv i nationaldigterens godmodige piruetter og ulidelige selvhøjtidelighed midt under nedlukningen af Danmark i *H.C. Andersens Quarantaine-Dagbog*.

Sjældent har jeg fnist mig så klukkende gennem en bog – eller læst så mange sætninger, scener og umulige stavemåder højt for de (u)heldige i min nærhed.

“Den Fidus er der dog ved Galskaben, at Galskab holde man sin Afstand til! I Quarantaine-Dage burde alle lege Gale.”

Det begyndte med en række humoristisk barokke Facebook-opslag, og siden udgav Gyldendal altså de Andersen'ske Quarantaine-kvaler i bogform: Komplet med Voetmanns samlede fotos af vor unge digter

 på spadseretur gennem et corona-tomt København, og med eddikeflakon under hatten og hjemmeklippet mundbind.

Plottet er simpelt: H.C. Andersen vækkes til live på sit kammer i Nyhavn fredag den 27. marts i året 2020 og må efter et par dage sande, at han er løbet tør for sine elskede *Danish Butter Cookies* og håndsprit – og egentlig også lidt et formål med tilværelsen som sådan.

Så da han i avisen får nys om, at Kronprinsen og hans familie netop er hjemvendt til København for at stå befolkningen bi i krisens stund, beslutter digteren at trodse karantænen og begive sig på fodtur mod Amalienborg for at aflægge audiens og aflevere et papirsklip til hver af de små prinser og prinsesser.

Hr. Andersen mangler dog mundbind, så han lader gaverne til prinsesse Isabella og Josephine lade livet i den gode sags tjeneste:

“Uhrets gyldne Kæde spændte jeg stramt om de svedpaaklistret Papiresklips med Kolombine Motief – et voilà! Eders Hans Christian var bemadsket! For ganske at komplettere Bolværks-Constrouctionen besprøjtet jeg baade Masque og mine Hænder med det Edykevands Opløsning jeg havde medbragt i Spritflakonen under min Hat.”

Hans Christian bevæger sig således ud på den farefulde færd mod Amalienborg, hvor Døden kører Omnibus på rute 1A mod Avedøre. Men Andersen er ikke alene. Med sig har vor digtersøn, som i et ægte eventyr, et besjælet objekt – i dette tilfælde er det Columbine-motivet på hans hjemmeklippede coronamaske, der taler, og hun bliver hans følgesvend på turen gennem byen.

De to kommer vidt omkring: Først går turen til Magasin du Nord, hvor et lidet succesfuldt forsøg på at finde håndsprit finder sted i Mad & Vin under metroen. Senere møder de Oehlenschläger og Holberg foran Det Kongelige Teater og får en sludder med de to statuer – hvilket ikke er så nemt, da Oehlenschläger er under ombygning og således dækket til i en kasse.

Tidsåndens dårskab

Mest bemærkelsesværdigt i perlerækken af små mærkværdigheder er dog mødet med *Den Lyriske Muuse*, som tager makkerparret med på flyvetur i en messingdykkerklokke(!) jorden rundt, inden de lander på Amalienborg slotsplads.

Vi erfarer, at det egentlig er musen, som har vækket Andersen af hans dvaler. Som en hjemløs strejfer hun rundt i København og bor i en tønne, forladt af tidsåndens ulideligt selvtilstrækkelige kulturbranche, der ikke har brug for hendes skønånd mere, men snarere tyr til dilettantisk knækprosa og slap, "autentisk" sprogbrug:

"Man slynger fesne Haiku efter mig, der bore sig i min Ryk som Kastekniive. Dagligt mørbanke man mig med Dagbogslyrrik og med Kropsvædskevers og Diagnosedigtning."

I sin desperation har hun således vækket Guldalderens tunge drenge, men ikke alle har klaret at vende sig til en ny tids sære vaner: Christian Winther lider af depression, Grundtvig er rykket på plejehjem, hvor han synger sange med Phillip Faber – og stakkels Aarestrup er "*bleven ganske opslugt i Internet-Pornoøns Malstrøm.*"

Som læseren måske kan fornemme på de små citater er det i høj grad sproget, der er i centrum, og det mærkes: Det må have været nogle forrygende aftener at være forfatter!

Typisk for Harald Voetmanns forfatterskab bygger fortællingen og dens karakterer på et ældre, historisk forlæg – sådan som også tidligere værker som *Vågen* (2010), *Alt under månen* (2014) og *Syner og fristelser* (2015) trak på Voetmanns baggrund i klassisk latin. Romaner, der har høstet stor anerkendelse i litterære kredse for forfatterens eksplicit kropslige prosa, hvor alting flyder og bøvser og stønner – og hvor eksistensens dybeste huller og mest ejendommelige fænomener, bliver ført under kyndig lup.

H.C. Andersens Quarantaine-Dagbog er i den forlængelse en åbenlyst spøgefuldt pastiche på Andersens romantisk-melankolsk tone og stavemåder, hans selvfulende dagbøger – samt debutromanen *Fodrejse fra Holmens Kanal til østpynten af Amager i årene 1828 og 1829*.

Altså har vi således egentlig to bøger i én, nemlig dagbogsoptegnelserne fra kammeret i Nyhavn – og så det lange midterparti: *ogsaa indeholdende hans Fodreise fra Nyhavn til Amalienborg med kort Ophold ved Magasin du Nord i Aaret 2020*.

H.C. Andersens Quarantaine-Dagbog er burlesk underholdning med et glimt i øjet – en skør idé, der som Frankensteins monster fik eget liv (og tak for det!), men også en forrygende (selv)kritik af kunstnermiljøet og forfladigelsen af åndslivet siden HC's egen tid.

 Menu
Det er et økonomisk gavmildt, tiltrængt grin, som vi her med udgivelsen får mulighed for at nyde igen og igen, hvis karantænen og dårs-kaben – *in generali* – forlænges.

HARALD VOETMANN. FOTO: ROBIN SKJOLDBORG.

Harald Voetmann
H.C. Andersens Quarantaine-dagbog
Udgivelsesdato: 11-06-2020
Sideantal: 144
Gyldendal

Foto: Udsnit af bogens forside.

Facebook kommentarer

0 kommentarer

Sortér efter **Ældste**

Tilføj en kommentar ...

[Plugin til Facebook-kommentarer](#)

Modtag POV Weekend, følg os på Facebook – eller støt vores arbejde

Modtag ugens væsentligste analyser,
anmeldelser og essays i **POV Weekend** –
hver fredag morgen.

Det er gratis, og du kan tilmelde dig her
→

JA TAK, SEND MIG POV WEEKEND

POV er et åbent og uafhængigt dansk non-
profit medie.

**Har du mulighed for at støtte vores
arbejde? Bliv frivilligt støttemedlem her**
→

25 KR./MD. →

50 KR./MD. →

100 KR./MD. →

SIMON LUND PETERSEN

SENESTE ARTIKLER

Simon Lund Petersen, født 1986. Er cand.mag. i dansk litteratur og medier samt filosofi. Arbejder blandt andet som højskolelærer, biblioteksvært og litterær vandrelaugsguide - hvorfor han ofte ses strejfe rundt ude i landskabet eller gennem byens hemmelige passager på jagt efter de rum, hvor litteraturen og fortællingen finder sted.

Ugens overblik

POV WEEKEND samler hver fredag morgen ugens væsentligste debatindlæg, analyser, anmeldelser og essays i et skarpt ugebrev.

Det er selvfølgelig **HELT GRATIS** at modtage, og du kan uforpligtende tilmelde dig her →

Emailadresse

Fornavn

Efternavn